

1. Az e-gek be - szé - lik És nyil-ván hir - de - tik
Az ég mēnye - ze - ti Szé - pen ki - je - len - ti

Az Úrnak e - re - jít. A na-pok egy - más -
Ke - zének mun - ká - it.

nak Tu - dományt mu - tat - nak Az ő bölcses - sé -

gé - ről, Egy éj a más éj - nek Be - szél az

Is - ten - nek Ő nagy di - cső - sé - gé - ről!

2. Nincs szó, sem tartomány, / Holott e tudomány / Nem prédikáltatnék; / Mindenfelé mégyen / E földkerekségen / Beszédük ezeknek. / Irásuk kimégyen / Mind e világ végén, / Holott a fényes napnak / Hajlékot az Isten / Helyeztetett szépen / Ő lakó szállásának.

3. Melyben mint vőlegény, / Reggel felkél szépen, / Ő ágyasházából, / És ugyan örvendez, / Mint az erős vitéz, / Ha futásra indul. / Az égnek egy végén / Felkél és elmégyen / Gyorsan a más végére; / Sehöl semmi nincsen / Ő hévsége ellen, / Ki magát elrejt-hesse.

4. Az Isten törvénye / Tiszta, ő beszéde, / Lelkeket megtérít; / Hűség bizonyága, / Kisdedeket abba' / Bölcsességre tanít. / Ő parancsolati, / Igazak mondási, / Mik szívet vigasztalnak, / Minden ő törvényi, / Tiszták szent beszédi, / Szemet világosítanak.

5. Az Isten félelme / Tiszta, mindörökké / Megmarad és megáll. / Az ő ítélete / Igaz mindenekbe', / Teljes nagy jóssággal. / Aranyánál, ezüstnél, / És drága köveknél, / Sokkal becsülete-sebb; / Ő szerelmessége, / Es gyönyörűsége / A méznél is édeesebb.

6. Aki szolgál néked, / Tanul, Uram, tőled / Nagy jó tanulságot. / Es ha azt megtartja, / Jól léssen ő dolga, / Mert veszen jutalmat. / Ki tudná bűninek, / Számát esetinek, / Es ki gondolhatná meg? / Én sok bűneimet, / Titkos vétkeimet, / Uram, nékem bocsásd meg!

7. Szolgádat őrizd meg, / Kevélységtől tartsd meg: / Ne essék e bűnbe, / És én tiszta lészek, / Semmi bünt nem tészek, / Járván te kedvedbe'. / Szájamnak szólása, / Szívem gondolatja / Kedves legyen tenéked! / Adjad, ó! én Uram, / Kősziklám, megváltóm, / Hogy ne vétsek ellened!